

DE HAAGSCHE VROUWENKRONIEK

Hoofdredactie: JACQUELINE REYNEKE VAN STUWE

Dit blad verschijnt iederen Zaterdag.
De abonnementsprijs bedraagt bij vooruitbetaling
f 3.— per half jaar voor het binnenland en f 5.—
voor het buitenland.
Afzonderlijke nummers 15 cent

BUREAU VAN DIRECTIE EN ADMINISTRATIE
(Advertentiën, Leesabbonnementen,
Adresveranderingen, enz.)
Laan van Meerdervoort 30, — 's-Gravenhage.
TELEFOON 32112.

Het adres van de Redactrice, voor Ingezonden
Stukken, Vragen enz., is (uitsluitend schriftelijk):
REGENTESSELAAN 176. 's-GRAVENHAGE.

PRIJS DER ADVERTENTIE: Van 1—6 regels f 2.40. Elke regel meer f 0.40.
Grootte letters worden naar plaatsruimte
berekend. Bij abonnement belangrijke korting.

Dit No. bestaat uit 2 bladen,
1e Blad.

De beeldhouwster Mej. Rueb.

Als men ruim 180 kunstenaars, kunstenaressen en andere groote staatsburgers en -burgers de artistieke en sociale „biecht“ heeft afgenomen, m. a. w. als object van een interview nader heeft leeren kennen, weet men al wel zowat bij voorbaat wat de mise-en-scène dezer objecten is. De schrijfster ontvangt u te midden van groote boekenkasten of wanden vol geestelijke gaven, vol mooie dingen-der-ziel; haar schrijftafel, die wij vooruit reeds hopen, dat voor die genoegelijke vraaggesprekken niet opgeruimd moge zijn, vertoont gelukkig dan ook meestal een aardige, sfeerscheppende rommel van papieren, met hier en daar, als 't mogelijk is, liefst een vel manuscript. Het portret van een geliefde persoon prijkt voor den zetel van 't welwillende slachtoffer. Komt ge bij een schilderes, die u ontvangt in de arbeidsruimte van haar scheppend talent, dan is daar de mise-en-scène als vanzelf aangegeven door ezel met pas opgezette studie, door wandversiering van eigen werk, door wat distels in gemberpot, een zwerfend palet, een kwast en wat leege lijsten aan den voet van den wand. We voelen ons er in-eens thuis en „en pays de connaissance“. De actrice heeft voor haar in-scène-zetting enkel wat sprekende portretten van groote, vereerde collega's hier en daar ten toon hangen, 'n enkele krans aan den wand of wel 'n tros veroverde linten van bloemenmanden. Overigens geldt haar persoon, de gratie van haar recipieerende gebaren, tot karakterisering van haar persoonlijkheid. Bij de beeldhouwster komt men binnen in een wereld van bezielde, groote statuen; men ruikt er de klei, men is er in een atelier, waar alles spreekt van forschen arbeid, van scheppen, van vorm-geven. Wittig-grijze werkkieken aan den wand getuigen van de activiteit, die er spreekt uit zoo'n beeldhouwsterswerkplaats met zijn gipsen afgietsels, zijn gespierde anatomische modellen, zijn „voorstudies“ in crayon, zijn maquettes voor grooter werk. De mise-en-scène is er sterk sprekend en suggestief, er

Meij. G. RUEB.

toen wij onze stadgenote, de beeldhouwster mej. Rueb voor een ons toegestaan interview bezochten, voelden wij de sfeer reeds vooruit, maar... niet aldus de werkhouding. De bekende kunstenaress ontving ons in haar gezellige zitkamer met veel intieme kunstvoorwerpen en artistieke aankleding en wij zaten dan ook al dadelijk midden in de stof: haar kunst, die zij met zoo groot talent beoefent, getuige haar expositie bij Kleykamp, waar zij o. a. haar vogels geëxposeerd had. Maar mej. Rueb's talent grijpt reeds breder dan enkel naar vogelstudies. Als 'n bewijs, hoezeer zij gewaardeerd wordt als kunstenaress van de tastbare plastiek, geldt zeker 't sterksprekende feit, dat uit de 60 beeldhouwende artisten, aangesloten bij de Nederlandsche Kring van Beeldhouwers, zij met nog drie kunstenaars, uitgekoze werd voor het ontwerpen van het Juliana van Stolberg-

monument, waarvan de uitvoering gegund werd aan den artist Ingenhouz en waarbij zij als no. 2 in aanmerking kwam. Wij hebben de zijfiguur van haar monument, de „Devotie“, ver-

„DEVOTIE“ een der figuren van Meij. Rueb's ontwerp voor 't Juliana van Stolberg monument.

zinnelijkt in een vroom-zinnige vrouwenfiguur, hoogelijk bewonderd om de uitdrukkingvolle weergave van het gelaat en kunnen slechts lof hebben voor 't sober-monumentale van haar ontwerp. Mej. Rueb is al ettelijke malen in aanmerking gekomen voor een ertvolle opdracht in den vorm van 'n borstbeeld, een stadsversiering, paneelvullingen enz. Zoo prijkt in de cour van 't Stadhuis te Breda een keurig monument ter herdenking van de inneming van Breda door 't turfschip in den jare, dat wij ons uit onze jaartallenboekjes op school nog wel herinneren. 't Monument draagt op 'n voetstuk de steenen figuur van den bekenden schipper Van Bergen. En ieder, die 't Rotterdamsche stadhuis van naderbij bekeken heeft, weet, dat de bustes in marmer van de Koningin en den Prins, die aldaar prijken, van de krachtige, gevoelende hand onzer stadgenote, mej. Rueb, zijn, zoodmede 't borstbeeld van Mr. Henri Viotta, den bekenden muziekdirigent en Wagner-vereerder, dat een plaats heeft gekregen in den foyer van den Amsterdamschen Stadsschouwburg. En bij de nog kortelings plaats gehad hebbende Olympiade is den bezoekers ongetwijfeld wel opgevallen het beeld in brons van de Olympische figuur van Van Tuyl van Serooskerken, dat aan den ingang van 't Stadion den bekenden Olympus-groet brengt. Zelfs in onze koloniën

De Chinese Gezant.

spreekt er een bronzen standbeeld in Bandoeng van pastoor Verbraak, den eens in Atjeh zeer populairen aalmoezenier, van 't plastisch beendend talent van mej. Rueb, dat in dit monumentale beeld sterk onder den invloed van Konijnenburg's kunstprincipes blijkt te zijn geweest. Ook de jongste plaquette van de Konigin-Moeder, dat burgemeester Patijn als „het eerste geschenk voor 't nieuwe stadhuis“ voor de gemeente aanvaardde, is van de hand der begaafde beeldhouwster, die, zoodals we zien, langzamerhand een werkzaam aandeel krijgt in 't artistieke stadsmeubilair en de kleinere stads-snuisterijen, waarmede Hollands steden zijn aangekleed en versierd.

Maar mej. Rueb, die reeds vele groote landgenooten, o. a. de Chinese gezant en enkele groote, vooraanstaande industriele personen beeldhouwde, werkt toch niet enkel „op bestelling“, daarvoor is zij te zeer een zoekende en speurende, zich 'n baan makende kunstenaress. Haar werkwijze heeft zich in den loop der jaren van 't gladde, simpele vogeltje, vervormd tot 't meer impressionistische beeld. Vóór alles wil zij in de vormgeving vrije wegen bewandelen. Opdrachten binden den artist; hij moet dan rekening houden met de omstandigheden, waaronder zich 't ontwerp dient te schikken: de

OUDE MAN

plaats, die 't moet innemen, de aanpassing aan de stijlomgeving en nog zoovele factoren, waaraan de leek niet zou denken. Zij zit dan vast aan bepaalde eischen, en eerst als zij, geheel vrij, voor zichzelf, tot bredere ontwikkeling van haar kunstzinnige psyche, mag werken, kan zij zich geheel geven naar eigen inzichten. Na 't gezellige vóórpraatje in haar zitkamer, verzocht zij ons mede te gaan naar haar atelier, waar zij ons niet enkel een schat van arbeid toonde, die door haar als studiemateriaal, in den vorm van ontwerpen in kleivorm en gipsafgietsel, wordt beschouwd, maar waar zij ons tevens de gewijzigde werkwijze in meer impressionistische geest toonde in haar oude mannenkop en haar prachtig gedachten „arbeider“,forsch van uitdrukking, pittig en scherp van wezen. De eens zachte, vervloeiende lijn is geworden tot een scherpe, kernige en veel expressievere uitdrukking in de visie der figuur en van den kop. Wij bewonderen in haar jongere werk een grooter vermogen tot karakterisering van haar abject; haar talent is na die zelf-wijziging in breedheid van expressie gegroeid en in die richting verwachten wij nog veel van deze kunstenaress, deze leerlinge van den grooten Toon Dupuis, die den stoot heeft gegeven aan haar ontwikkeling tot beeldhouwster, sedert hij in een advertentie, waarin hij leerlingen vroeg voor opleiding tot de beeldhouwkunst, haar als dankbare discipel onder zijn leerlingen mocht tellen; voordien teekende zij enkel portretten, waarmede zij reeds als heel jong kind stamellend was begonnen. Want in mej. Rueb verried zich reeds op 6-jarigen leeftijd de aanstaande grafische kunstenaress in-natuurlijk nog uiterst primitieve krabbel-tjes. Nu zij geheel vrij tegenover de stof positie heeft gekozen, kunnen we nog veel schoons van deze inderdaad sterk-beeldende

artiste verwachten; zij beheerscht niet enkel de goede gelijkenis, maar is tevens een expressie-sterke kunstenaress, een stoere werkerster en een fijnkunstzinnige vrouw, door wier klaar en scherp-omlijnd inzicht in kunstzaken ons inter-

ARBEIDER

view werd tot een inderdaad prettig artistiek uurtje, dat ons nog lang zal heugen. Er gaat iets uit van deze kunstenaress, die weet wat zij wil en die doet, wat zij zich als taak gesteld heeft. ROELAND VAN RUYVEN.

Causerie over de Mode.

Het is allergrappigst te zien, hoe de jurken van onze kleintjes de kleeding der volwassen meisjes en vrouwen op den voet volgt en daarvan dikwijls een getrouwe copie geeft. De kleine details als: de om de schouders geknoopte sier-zakdoek, de kraagjes en manchetjes van wit batist of zijden voile; de berthe van kant of mousseline de soie rond 't décolleté, de ongelijke rokzoom, de opgaande lijn (aan de achterzijde lang, van voren kort), de uitgeschulpte strookjes, de rond de heupen geplooidde sjerp met royalen strik, dit alles in verkleinde editie vinden wij bij onze meisjes tusschen vier en 12 jaar terug met dit onderscheid, dat haar rokjes héél kort blijven en de halsuitsnijing aan vóór- en achterkant bescheiden is.

De avond- en dansrobes van haar moeders en zusters kenmerken zich door een steeds méér geprononceerde verlenging aan één der zijden (in 't bijzonder aan den achterkant). Het zal misschien niet zoo heel lang meer duren, of wij bewegen ons bij avond- en officieele gelegenheden weer geheel in de lange rokken. Ik heb nu al japonnen gezien, waarvan het lijf viel tot ver over de heupen; daaraan waren geplooid twee strooken, waarvan de onderste, aan de achterzijde zwaar uitgelopen, den grond raakte als een sleep.

De schijnbare nonchalance van deze gekleede toiletten vormt er de meeste bekoring van. Men staat voor de avondjaponnen steeds voor de grootste verrassingen bijv. een jabot van rood chiffon, die bij een zwarte robe ineens van af de buste naar den onderzoom golf; een manteau de cour, die van de schouders neerglijdt en sleept over den grond; een kort jakje van chiffon, zwaar geborduurd met brillantjes op een simpele, haast ongegarneerde japon enz.

Een groot geluk acht ik het, dat de robe van den dag kort blijft, juist tot of even over de knie en dat het schrikbeeld van den langen rok ons voor den dag nog niet behoeft te verontrusten.

De handtasch is nog steeds een onmisbaar onderdeel van ons toilet, dat nog al eens van vorm en grootte wisselt. De werkende vrouw blijft vasthouden aan de platte handtasch, die gemakkelijk onder den arm gedragen wordt; de mondaine vrouw heeft keus uit velerlei beugels en modellen. Gaat zij in den middag winkelen of teaan, dan bedient zij zich van een tasch afb. 1, gemaakt van chevreaux; de breede metalen beugel is in het midden zóó uitgesne-